maast sûddamest teinud. Ta mõtles: Akis on sind omma male wasto wotnud ja tännini hästi piddanud. Ta ussub sind, ka ni wägga, et ta sind ommaks Peahoidjaks tahhab tõsta: siis on ka nüüd so kohhus, et so omma truust ta wasto üllesnäitad ja ta waenlaste wasto sõddid. Kelk need mõtted ollid õiged, kui ep olleks Israeli wasto tappelda olnud. Sest selle üle olli ta Jummalast issi kunningaks tõstetud ja woitud, ja sepärrast olleks ta patto teinud, kui ta omma rahwa wasto olleks sõddind ja selle waenlased aitnud. Israeli rahwal olleks siis ka sûûd kûl olnud, tedda ärrapõlgada, ja Sauli surma järrele temmale riki keelda, ja sedda wisi olleks se tõ ta ennese sureks kahjuks läinud. Agga kui targaste moistäs suur Jummal tedda sest häddalisest ja pattusest järjest ärrapeästa.

Wi-

Wilistid ollid omma wägge Awekt jure kokkokoggund, ja Israeli lapsed ollid leris Aiini, mis Israeli jures. Sõa meeste wisi järrele katsusid nemmad omma wägge läbbi, nenda et igga Würst omma rahwaga sadda hawal ja tuhhat hawal nende eest piddid mõda minnema, ku neid läbbi katsusid. Kui nüüd Akis wimati omma rahwaga mõda läks, siis tulli Dawet ja temma mehhed taagumisses otsas Akisiga. Agga Wilistide Würstid, kui tedda nähha said, ütlesid: Mis needsinnatsed Ebrea-mehhed siin tahtwad? Akis ütles neile: Küllab teie teate, et se on Dawet. Sauli Israeli kunninga sullane ja allem on ta kûl enne olnud, agga ilma sûta ni wägga temmast takka kiusatud ja wihkatud, et ta hädda parrast mo jure piddand põggenema. Jubba käib teist aasta, et ta mo jures olnud, ja ma polle weel temmast

)(2

Eesti Ma Rahwa Kalender 1749, lk. 18